

Editorial

Afegir més confusió a la confusió

El president del grup parlamentari Andorra pel Canvi, **Eusebi Nomen**, va anunciar ahir la presentació d'una moció de censura si el Govern no atura les negociacions amb la Unió Europea per a la propera signatura de l'acord monetari. De fet, va anunciar la intenció de fer-ho, ja que per poder presentar la moció en qüestió, ApC necessitaria el suport de tres consellers reformistes.

No podem compartir aquest posicionament, perquè només afegiria més confusió a la confusió existent. Evidentment, un grup de sis consellers generals poden presentar una

moció de censura si així ho estimen oportú. Ara bé, el que és un dret des del punt de vista estrictament jurídic pot esdevenir un abús de dret contemplat des de l'òptica política. Si el que motiva la moció de censura és la qüestió de l'acord monetari tal vegada hagués estat aconsellable no aixecar-se de l'hemicicle del Consell General el 23 de desembre i exposar els posicionaments per intentar convèncer la ciutadania que l'Executiu socialdemòcrata està portant el Principat cap a l'abisme. ¿Què pretén ApC? ¿Aprofitar el debat de la moció de censura per exposar els plantejaments que el 23 de desembre no va explicar?

Perquè la moció de censura no té cap possibilitat de prosperar. En el suposat cas que els reformistes fossin tan mals estratègues com per donar suport a una idea com aquesta, el resultat seria un empat a 14 i la moció no prosperaria. Per tant, hem d'entendre que el motiu real de la moció és posar de manifest la gran preocupació d'ApC davant la imminent signatura

NO ES POT USAR UNA MOCIÓ DE CENSURA PER DIR EL QUE NO ES VA DIR EL 23 DE DESEMBRE

de l'acord monetari, així com exposar els arguments de la plataforma contra aquest acord. Però això s'havia de fer el 23 de desembre, data en la qual es va convocar un ple monogràfic. La informació que aleshores mancava

a ApC per poder-se pronunciar sobre aquest assumpte també li manca ara, quan ha decidit que tot plegat és «gravíssim» i cal fer caure el Govern.

En una legislatura que agonitza –li agradi o no sentir-ho al Govern– l'histriónisme comença a sobrar. És cert que en un estat ideal de coses l'Executiu hauria de deixar la signatura d'un acord com aquest per a després de les eleccions, però ¿hi ha marge per fer-ho? El Govern diu que no i el discurs que sona des de Brussel·les sembla confirmar-ho. En qualsevol cas és una llàstima que una qüestió tan cabdal com aquesta hagi de ser tractada en un clima de crispació. Un clima abonat per accions com la que ahir va anunciar ApC, però també fomentat per un Executiu que no acaba de parlar clar quan del final de la legislatura es tracta. Dissoldre el Consell i convocar eleccions és una atribució del cap de Govern; però és això, una atribució, no una regalia.

L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articulistes exposen postures personals.